

**La Salvació
i els dubtes d'algunes
persones**

Original anglès de A. Marshall.
Traducció catalana de Febe Mendoza.

© castellana, Ediciones Bíblicas, 1166 Perroy (Suïssa)

© catalana, Edicions Cristianes Bíbliques,
Apartat 10053, 08080 Barcelona-Catalunya

Un home ric va convidar molts amics a un gran sopar, però no en va venir cap. Tots es van excusar, perquè no volien anar-hi. Les excuses eren del tot absurdes. El primer va dir que havia comprat un camp i havia d'anar a veure'l. Per què tantes presses? Un altre va dir que acabava de comprar uns bous i havia d'anar a provar-los. Per què no deixar que els animals descansessin aquella nit? Una tercera persona va dir que s'acabava de casar i no podia anar. Per què no hi anava amb la seva dona?

Aquesta història de la Bíblia la trobem a l'Evangelí segons Lluc, capítol 14, i versicles 15 a 24. Ens ensenya quelcom sobre Déu i nosaltres mateixos. Amb un gran cost, Déu va preparar un gran sopar pels pecadors que mereixien anar a l'infern. Aquesta és la història de l'Evangelí (que vol dir "bones notícies"). Déu no exclou a ningú en la seva invitació (Marc 16:15), tothom pot anar al Senyor. Milions ja ho han fet i encara hi ha lloc per a molts més.

Algunes persones pensen que essent cristianes no tindran gaire joia; que compartir l'Evangelí porta tristesa en lloc d'alegria. Però en aquesta història la invitació era

a una festa o gran sopar, no a un funeral. Mateu ens diu que eren unes bodes, un moment de moltíssima alegria (Mateu 22:2).

Veurem algunes excuses que es posen per no acceptar la invitació de l'Evangelí, excuses que són semblants a les de la història que acabem de descriure.

Contingut

Les excuses dels homes i les respostes de Déu	7
Mai no he fet mal a ningú	8
Giraré full i començaré de nou	8
Déu és massa misericordiós per castigar els pecats	9
Si la persona fa el millor que pot, se salvarà	10
No són suficients les bones obres?	10
És molt difícil ser cristià	11
No puc deixar els plaers del món	12
No vull ser una persona trista i malenconiosa	12
Hi ha tants hipòcrites	13
Hi ha tantes opinions diferents	14
No importa el que cregui mentre sigui sincer	15
Encara hi ha molt de temps per ser salvat	15
Els dubtes dels homes i les respostes de Déu	17
Estic veritablement perdut?	18
Com es pot salvar una persona?	18
Com puc salvar-me? Això de només creure sembla massa fàcil	19
Jo sempre he cregut en Jesús, però no puc dir que sóc salvat	20
No he de pregar per ser salvat?	21

Si faig la meva part, no farà Déu la seva?	22
Crec que sóc massa pecador per ser salvat	22
Puc estar segur que Déu em salvarà?	23
Puc ser salvat ara mateix?	24
No crec que m'hagi penedit prou	24
No puc estimar Déu	25
Els meus pecats no em preocupen prou	25
Fracassaria si fos cristià	26
No és un atreviment que algú afirmi que és salvat?	27
Com vaig a Crist?	27
Puc estar completament segur de que tinc la vida eterna? ..	28
No em sento salvat	29
La solució de Déu	31

*Les excuses dels homes i
les respostes de Déu*

Mai no he fet mal a ningú

Vols dir que mai has tingut un mal pensament, ni has mentit, ni has provat d'enganyar ningú? Has estimat Déu amb tot el teu cor, ànima, força i ment? Has estimat els altres, com a tu mateix? Aquesta és la perfecció que Déu requereix (Lluc 10:26 a 37). És clar que, ningú no pot viure una vida tan perfecta.

Has d'admetre que has pecat i Déu diu que l'ànima que pequi morirà (Ezequiel 18:4), i que “la paga del pecat és la mort” (Romans 6:23). Per tant, ¿per què no prens el teu lloc com a perdut i vençut davant els ulls de Déu i deixes d'excusar-te o mirar d'amagar els teus pecats? No pots amagar-los a Déu.

Giraré full i començaré de nou

Encara que poguessis simplement girar full i començar una altra vegada, ¿què hi ha dels pecats d'abans? A un nen, a l'escola se li va abocar tinta sobre la pàgina d'un llibre. Ràpidament va passar la pàgina i va pensar d'anar amb més cura la propera vegada. Però la taca encara hi era i quan la va veure la mestra, el va castigar. Ja sigui per descuit, per emborratxar-se, per malparlar,

per mentir, o d'altres hàbits dolents, en girar full no podras treure mai la desobediència passada. No pots només reformar-te i oblidar el passat. El Senyor Jesús va dir: “Us cal néixer de nou” (Joan 3:3 a 7). Has d'esdevenir una “nova creació” en Crist Jesús.

Déu és massa misericordiós per castigar els pecats

Satanàs prova de fer creure la gent que Déu no enviarà ningú a l'infern; si més no, durant molt de temps. Déu és misericordiós, però alhora és sant i just, i mai podrà ser misericordiós en contra de la seva justícia. Ell és pacient, però de cap manera “no deixarà sense càstig el culpable” (Èxode 34:7).

Déu pot perdonar els pecadors culpables només a través de la sang de Jesu-Crist. El que es nega a acceptar la vida eterna rebent al Senyor Jesús com el seu salvador, “habitarà en les flames eternes” (Isaïes 33:14). Al llibre de l'Apocalipsi ens diu: “I el qui no va ser trobat escrit en el Llibre de la Vida va ser llançat al llac de foc” (Apocalipsi 20:15). I a l'Evangelí de Joan: “El qui creu en el Fill té vida eterna, però el que desobeeix el Fill no

veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell" (Joan 3:36).

Si la persona fa el millor que pot, se salvarà

Pots dir sincerament que sempre has fet el millor que has pogut per Déu? ¿No t'ha passat sovint que has fet allò que no havies de fer, i has deixat de fer el que sabies que havies de fer? Un sol pecat és suficient per condemnar-te. Déu diu que "tots nosaltres ens vam esgarriar com ovelles" (Isaïes 53:6), i que "no hi ha qui faci el bé, ni un de sol" (Psalm 14:3). Has d'admetre davant Déu que estàs perdut, que ets un pecador impotent. Has de deixar de provar de guanyar-te la salvació, i acceptar el regal de Déu, creient en Crist: "Al qui no treballa, però creu en aquell que justifica l'impíu, la seva fe li és comptada com a justícia" (Romans 4:5).

No són suficients les bones obres?

Quan se li diu a la gent que Déu salva per gràcia, "per mitjà de la fe" i que "no ve d'obres, a fi que ningú no se'n gloriï" (Efesis 2:8 i 9), pensen que això vol dir que els cristians no creuen en les bones obres. Això és un

error. La Bíblia ens mostra que una persona que *no ha estat salvada*, no pot agradar Déu amb les seves bones obres; però que en el moment que la persona *és salvada*, tot canvia.

Les bones obres s'edifiquen sobre la base de l'amor i la fe en el Senyor Jesu-Crist. Una vegada has cregut en el meravellós amor de Déu manifestat en el Senyor Jesús estaràs content de treballar per a ell en agraïment pel que ell va fer per tu.

És molt difícil ser cristià

Una persona va dir que havia provat de ser cristià una i una altra vegada, però sempre havia fallat. Sentia que era molt difícil ser cristià. Però, arribar a ser cristià no és difícil, si acceptes la forma de salvació de Déu. Deixa de provar de salvar-te pels teus propis esforços. Crist va portar a terme el gran treball d'aconseguir-te el perdó i va satisfer la justícia de Déu. Ell va castigar a Crist, per tant ja no pot demanar res més als qui l'accepten com el seu Salvador i Substitut. Tot el que necessites per ser salvat és *creure en el Senyor Jesu-Crist*, perquè ell és el que va fer l'obra i "pot salvar completament" (He 7:25).

De vegades és difícil viure la veritable vida cristiana després de la salvació, però ¿qui és millor amo, Crist o el Diable? Qui paga millor? El Senyor Jesús va dir: “De cap manera no et deixaré, ni de cap manera no t’abandonaré” (Hebreus 13:5). Però si esculls servir el Diable giraràs l’esquena al que vol ser el teu millor amic. Menysprearàs la seva salvació, resistiràs l’Esperit Sant, i aniràs de cap a l’infern per l’eternitat.

No puc deixar els plaers del món

Déu no diu a la persona que no gaudeix de la salvació que deixi els plaers del món. El desig de Déu és que tu rebis per la fe a Crist en el teu cor i després ell et salvarà tant del *càstig* com del *poder* del pecat. Déu et salvarà ara mateix, tal i com tu ets. No has de deixar primer el món. *Després* de ser salvat *voldràs* deixar de fer tot allò que desagrada Déu.

No vull ser una persona trista i malenconiosa

Algunes persones pensen que els cristians tenen cares llargues i vides tristes. Aquesta és una de les mentides més grans del Diable. Els cristians són persones alegres.

L'Evangelí fa que la gent sigui alegre. ¿Pot entristir a les persones saber que els seus pecats han estat perdonats, i que passaran l'eternitat amb el Senyor Jesús al cel?

¿Com es deu sentir un criminal condemnat quan se'l perdona: content o trist? Els cristians són persones alegres, perquè estan lliures del pecat, de judici i de l'infern. La Bíblia diu: “Feliç el poble del qui Jahveh és el seu Déu” (Psalm 144:15). “... En la teva presència hi ha plenitud de goig, a la teva dreta hi ha delícies per sempre” (Psalm 16:11).

Hi ha tants hipòcrites

No és just anomenar tots els cristians “hipòcrites” només perquè alguns *diuen* ser cristians encara que no es comportin com a tals. Si es raonés d'aquesta manera s'hauria d'anomenar a tots els caixers “lladres” perquè a alguns els han enxampat robant. Hipòcrites són aquelles persones que diuen ser alguna cosa que saben que no són. Només perquè algú digui que és cristià no vol dir que ho sigui de veritat.

Encara més, el fet que algunes persones no salvades pretenguin ésser cristianes prova que el cristianisme ha

de ser bo, perquè els homes no pretenen ser alguna cosa que no val la pena. Si alguns cristians són inseqüents, ¿és aquesta, una excusa vàlida perquè tu no siguis salvat? Aquest raonament ¿et salvarà de l'infern?

Hi ha tantes opinions diferents

Es possible que hakis sentit a dir: “Jo no sé què creure, hi ha tantes opinions diferents”. Això és cert! Hem d'estar segurs de *guiar-nos completament per la Bíblia, la Paraula de Déu*. Déu només té una forma de salvació i aquesta només es dona en les pàgines de la Bíblia.

Una jove que s'estava morint de tuberculosi va preguntar a molts la seva opinió sobre la salvació. Algú li va dir que “pregués”, i un altre li va dir que “treballés”; però un cristià li va dir que no tenia cap opinió. La noia es va sorprendre. Després, el cristià li va explicar que ell tenia una cosa millor que la seva opinió: *l'opinió de Déu!* La noia va aprendre que tot el que havia de fer era creure en el Senyor Jesu-Crist, i ésser salvada (Fets 16:30-31), i així ho va fer.

No importa el que cregui mentre sigui sincer

Un dia un home que es trobava malament va prendre verí pensant que era medicina, i dues hores més tard va morir patint terribles dolors. El va salvar la seva sinceritat? Estava sincerament equivocat i, com a conseqüència va morir.

La salvació o condemna d'una persona depèn del que cregui. Si creu a Déu, serà salvat eternament.; però si creu les mentides del Diable passarà l'eternitat a l'infern: “Hi ha un camí que sembla recte a l'home, i el seu darrer final són camins de mort” (Proverbis 14:12). Les dues formes de creure es contrasten a l'Evangelí de Joan: “El qui creu en el Fill (Jesús) *té vida eterna*, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que *la ira de Déu queda damunt d'ell*” (Joan 3:36).

Encara hi ha molt de temps per ser salvat

La gent pensa que té molt de temps per ser salvada. En canvi, cada any, milers de persones moren de sobte, o els maten. Els vessaments cerebrals fan malbé la ment de molts milers més. Si mors en els teus pecats, ¿quina excusa tindràs quan et presentis davant Déu enfront del

gran Tron Blanc (Apocalipsi 20:11 a 15)? No cregueis les mentides del Diable!

El temps és curt. Potser l'eternitat està a punt d'arribar per a tu. T'atreveixes a no ser salvat, encara que sigui fins al matí? Pot ser que Déu et digués aquesta nit: "Insensat! Aquesta mateixa nit se't demanarà la teva ànima, i tot el que has acumulat, per a qui serà?" (Lluc 12:20). Aleshores serà massa tard! Tot el que quedarà per davant serà l'infern etern, ¡una conseqüència terrible per haver esperat massa temps per ser salvat!

*Els dubtes dels homes i
les respostes de Déu*

Estic veritablement perdut?

Et consideres un pecador perdut, de camí al judici i a l'infern? Si-us-plau, confronta aquesta pregunta honestament. Tens la salvació de Déu o et trobes perdut? Si t'haguessis de trobar amb Déu d'aquí a un instant, estaries preparat o has fet servir alguna excusa per no rebre la salvació de Déu? La rectitud i justícia de Déu et demanen un pagament pels teus pecats. Però Crist “ha vingut a cercar i a salvar allò que era perdut” (Evangeli de Lluc capítol 10, versicle 10). Pren el teu lloc com a pecador perdut, fes-te teu el Salvador dels pecadors com el teu substitut i salvador personal, i gaudiràs de la salvació eterna.

Com es pot salvar una persona?

Com que Déu diu que la “paga del pecat és la mort” (Romans 6:23), i que “tots han pecat i no aconsegueixen la glòria de Déu” (Rm 3:23), ¿com es pot salvar una persona? La resposta és que Crist “es va donar a si mateix com a preu del rescate per tots” (1Timoteu 2:6). Jesús “mateix va portar els nostres pecats en el seu cos sobre la fusta” (1Pere 2:24). Déu,

“aquell que no conegué pecat, per nosaltres el va fer pecat, a fi que nosaltres siguem fets justícia de Déu en ell” (2Corintis 5:21). La justícia de Déu està satisfeta, no amb el que has fet, *sinó amb el que Crist va fer per tu*. Déu, basant-se en l’obra que el Senyor Jesús va completar en la creu, et demana que acceptis la seva salvació complerta, present i perfecta, abans que sigui massa tard.

Com puc salvar-me? Això de només creure sembla massa fàcil

La Bíblia diu: “Perquè Déu va estimar tant el món, que va donar el seu Fill Unigènit a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna” (Joan 3:16). Déu va planejar una manera ben senzilla per ser salvat, perquè ell vol que fins i tot un nen, aquell que no té molts coneixements, i aquell que es troba a les portes de la mort, puguin ser salvats; igual com aquell que és adult, que té molts coneixements o té una bona salut. Jesús digué: “En veritat us dic, si no canvieu i no us torneu com els nens, no entrareu pas en el regne dels cels” (Mateu 18:3).

Déu ha establert una manera senzilla per ser salvats. Però no va ser “senzill” per al Senyor Jesús anar a la creu, portar els nostres pecats, ser ferit per les nostres transgressions i esclafat per les nostres iniquitats (Isaïes 53). Ell, que era tan sant i sense taca! Pensa en tot el que va fer perquè nosaltres poguéssim rebre la salvació d’una manera tant senzilla. Vols simplement creure (o confiar) en Jesús com el teu Salvador? *És la única manera de rebre la salvació.* “Mentre que al qui no treballa, però creu en aquell que justifica l’impiu, la seva fe li és comptada com a justícia” (Rm 4:5).

Jo sempre he cregut en Jesús, però no puc dir que sóc salvat

Hi ha una gran diferència entre creure que Jesu-Crist *va existir* i veritablement creure *en* ell.

Fins i tot creure que ell va morir a la creu pels pecadors no et salvarà. Has de creure que ell va morir per tu -pels teus pecats-, i acceptar-lo com el teu Senyor i Salvador de manera personal. Una història il·lustra la diferència. Un famós equilibrista va caminar sobre un cable que travessava un congost molt profund. El seu ajudant va

pujar en un carretó especial, i l'equilibrista va creuar dues vegades el congost empenyent-lo. Moltes persones van veure la gesta, però quan l'equilibrista va demanar que algun espectador pugés al carretó per passejar pel precipici, ningú no va gosar. Tots creien que l'equilibrista ho *podia* fer, perquè acabaven de veureu-ho; però ningú creia en ell tant com per posar la seva vida en les seves mans. Creus en *Jesús* tant com per lliurar-li la teva vida? Creus que es absolutament capaç de salvar-te? No pensis en la teva fe: pensa en Jesús, en el Senyor Jesús!

No he de pregar per ser salvat?

En cap part de la Bíblia se'ns diu que la gent es salva per pregar molt, sinó que és simplement per la fe en l'obra que el Senyor Jesu-Crist va acomplir. No necessites suplicar al Senyor que et salvi. Ell és qui li demana que sigui salvat. “Us preguem en nom de Crist, reconcilieuvos amb Déu”. “Heus aquí, jo sóc a la porta i truco” (2Corintis 5:20; Apocalipsi 3:20). En lloc de continuar pregant per la salvació, simplement rep-la, fes-la teva per la fe com un regal, de franc: “El do de Déu és la vida eterna en Crist Jesús, Senyor nostre” (Rm 6:23).

“El qui tingui set, que vingui. I el qui vulgui, que prengui de franc l'aigua de la vida” (Apocalipsi 22:17).

Si faig la meva part, no farà Déu la seva?

Un cristià va dir que havia hagut de passar 42 anys de la seva vida per aprendre tres veritats: que ell no podia fer res per salvar-se, que Déu no li demanava que fes res. i que el Senyor Jesús ho havia fet tot.

Si aprens aquestes tres veritats no tornaràs a parlar de “tot allò que fas”. La teva part és només admetre que ets un pecador perdut, que no pots fer res per salvar-te; i creure que Jesús va fer tot el que calia per pagar el preu del teu rescate, amb la seva pròpia sang preciosa. Tan aviat com deixis de provar de salvar-te pel que fas, i creguis en el Senyor Jesús com el teu Salvador, esdevindràs un fill de Déu, hereu de la glòria i hereu juntament amb ell (Romans 8:14 a 17).

Crec que sóc massa pecador per ser salvat

De debò creus això, o és una altra excusa per seguir pecant? Si ets sincer en fer aquesta afirmació, la resposta de Déu és: “El qui ve a mi no el trauré fora” (Joan 6:37).

I Pau va afirmar: “Crist, quan nosaltres encara érem febles, en el temps determinat, va morir pel impius” (Romans 5:8); i va confessar que ell era el més gran dels pecadors, però que “Crist Jesús va venir al món per salvar els pecadors” (1Timoteu 1:15). Per tant, no importa com siguis de dolent, Déu et pot salvar.

Puc estar segur que Déu em salvarà?

Quan un home va preguntar a l'apòstol Pau què havia de fer per ser salvat, ell va respondre: “Creu en el Senyor Jesu-Crist i *seràs salvat*” (Fets 16:31). Déu no menteix, per tant pots tenir l'absoluta certesa que Déu pot i vol salvar-te eternament. L'apòstol Joan diu: “Us escric, fillets, perquè pel seu nom *us han estat perdonats els pecats*” (1Joan 2:12). I també: “Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida” (1Joan 3:14). Si no creus en les promeses de Déu, “no et salvaràs”. La veritat és que no creient, estàs afirmant que Déu és feble i que no es pot confiar en ell. Però la Bíblia diu que Crist “pot salvar *completament* els qui per mitjà d'ell s'atansen a Déu” (Hebreus 7:25).

Puc ser salvat ara mateix?

Quant de temps trigues en creure allò que et diuen? Un moment es suficient, oi? A través de tot el Nou Testament veiem que quan la gent creia, immediatament era salvada. Fa molt de temps, els israelites van pecar contra Déu, i per això estaven morint per les mossegades de serps. Déu va manar que aixequessin una serp de bronze, i els va dir que només mirant-la serien guarits. S'havia de tenir fe per mirar un tros de bronze. Però quan van creure a Déu, i van mirar, *immediatament* van ser guarits (Nombres 21:5 a 9). La salvació no és un procés llarg i lent, és immediat!

No crec que m'hagi penedit prou

La Bíblia diu que si no ens penedim, morirem (Lluc 13:3). Creus que això vol dir que has d'assolir cert grau de penediment pels teus pecats? *Penediment* no vol dir només afligir-se pels pecats, sinó tenir un canvi complet en la forma de pensar. És probable que aquest canvi provoqui remordiment; però aflicció i penediment són dues coses molt diferents. Déu et demana que et penedeixis i creguis en l'Evangelí. Ell vol que abandonis

totes les idees equivocades i creguis en allò que ell diu. Potser penses que has de patir molt pels teus pecats o sentir un gran canvi abans de poder ser salvat. *Canvia la teva manera de pensar*. Confia en Crist com el teu Salvador, i després sàpigues que tens la vida eterna (Joan 5:24).

No puc estimar Déu

Algunes persones proven d'estimar Déu per aconseguir el perdó dels seus pecats. Però s'adonen que no el poden estimar. La Bíblia diu: "En això consisteix l'amor: *no pas que nosaltres haguem estimat Déu, sinó que ell ens va estimar* a nosaltres i va enviar el seu Fill com a propiciació (sacrifici que Jesús va fer per satisfer la justícia de Déu i que ens fos favorable) pels nostres pecats" (1Joan 4:10). Després d'acceptar a Crist com el nostre Salvador, l'estimarem per tot allò que ha fet per nosaltres; però no el podem estimar fins que no siguem salvats. Som salvats per la fe (creient) en Crist (Efesis 2:8), i no provant d'estimar Déu.

Els meus pecats no em preocupen prou

Moltes persones quan veuen que són culpables davant Déu, es preocupen pel que senten. *Malgrat això, la*

salvació no depèn del que es pot sentir. No hem de sentir res per ser salvats. Deixa de pensar en allò que sents, i pensa en el meravellós amor de Déu demostrat pel do del seu Fill únic. Confia en Jesús ara mateix, perquè “heus aquí, és ara el temps ben favorable, heus aquí, és ara el dia de la salvació” (2Corintis 6:2). La salvació únicament la rebràs pel que Jesús va fer i patir.

Fracassaria si fos cristià

Molta gent prova de ser cristiana, però fracassen. Comencen molt contents, però després els seus sentiments d'alegria i la seva intenció de “ser bons” fracassen. El que Déu et demana és que creguis en el Senyor Jesús. En el moment en que ho facis, tindràs vida eterna (Joan 3:16). Després, Déu et donarà les forces per continuar. Ell és l'únic “poderós per guardar-nos sense ensopegar” (Judes 24). Déu diu al cristià: “De cap manera no et deixaré, ni de cap manera no t'abandonaré” (Hebreus 13:5). Quan acceptis a Crist com el teu Salvador, la persona divina de l'Esperit Sant vindrà a viure en tu. De manera que “és més gran el qui és en vosaltres que el qui és en el món” (1Joan 4:4). Aquesta és la teva força per no fracassar com a cristià.

No és un atreviment que algú afirmi que és salvat?

Creus Déu? Ell diu per mitjà de l'apòstol Joan: “Us he escrit aquestes coses als qui creieu en el nom del Fill de Déu (Jesu-Crist) *a fi que sapiguen que teniu vida eterna*” (1Joan 5:13) Creure allò que Déu diu no és una presumpció o una jactància, sinó que més aviat, *dubtar de la seva santa Paraula és un gran pecat*. Si no pots dir: “Jo sé que sóc salvat”, no creus en la seva Paraula. Déu diu: “El qui creu en el Fill *té* vida eterna” (Joan 3:36), per tant, si no pots afirmar amb tota seguretat que ets salvat, ¿potser és perquè no has cregut en ell? Estàs fent-lo un mentider: “El qui no creu Déu, l'ha fet mentider, perquè no ha cregut el testimoni que Déu ha donat del seu Fill” (1Joan 5:10 i 11). Creu i seràs salvat!

Com vaig a Crist?

Què vol dir “anar a Crist”? Com ho faig? Bé, no podem anar a Crist *físicament*, però podem anar a ell amb la nostra ment i el nostre cor (amb allò més íntim, amb el nostre veritable ésser). Hi anem creiem i ens lliurem en completa submissió a Jesús com el nostre Senyor, el

nostre amo i cap. És molt fàcil si estàs disposat a fer-ho. Pots anar a Jesús ara mateix, estiguis on estiguis, i sigui quina sigui la teva condició física. Creu en l'amor i la mort de Jesús per a tu. Després, sota l'autoritat de la Paraula de Déu, sabràs que has estat salvat, que *ten*s vida eterna i que *mai* moriràs eternament (Joan 5:24).

Puc estar completament segur de que tinc la vida eterna?

Quan una persona és veritablement salvada, és possible que no entengui del tot el fet que té la vida eterna. Però fins i tot després de ser salvats, hem de tenir cura del que sentim i pensem. Podria ser que això ens desviés. Però podem confiar en les realitats de la salvació de Déu. Suposem que et condemnessin per un crim, i poguessis escollir entre una llarga estada a la presó o una gran multa que mai podries pagar. Un amic ve, paga la multa i et porta el rebut. Tu ja no tindries por d'anar a la presó, no com a resultat del teu raonament, sinó perquè *el teu rescat ha estat pagat*. No caldria entendre-ho completament per ser una persona lliure. Crist va donar-se a si mateix com a rescat per tu (1Timoteu 2:6), l'únic que has de fer es creure en la

realitat de saber que tens vida eterna. No has d'entendre completament tot el que Crist va fer per tu; no ho pot fer ningú.

No em sento salvat

Mai se'ns ha dit que ens hem de “sentir salvats”, sinó només que creguem en la Paraula de Déu, i que els nostres pecats seran perdonats quan confiïm en Crist com el nostre Salvador. En la història de l'home pel qual algú va pagar una gran quantitat de diners, aquest no va *sentir* que el seu deute havia estat pagat. Ell *ho sabia perquè tenia el rebut*, i això l'omplia de felicitat. Però el fet de sentir-se content no el treia del problema: era el pagament del deute el que ho feia.

De la mateixa manera, ens sentirem contents en saber que hem confiat en Crist i som salvats. Els nostres sentiments es basen en *el fet* de la nostra salvació. Un cristià acostumava a dir: “Sentiments, sentiments. No et preocupis d'allò que sents! Jo només m'agafó amb totes les meves forces a la veritat de que Crist va morir per mi, i que ell és la meva seguretat per l'eternitat. Déu diu que sóc salvat, per tant ha d'ésser cert”. Això és fe!

La solució de Déu

Ja hem vist que *tots som pecadors* per naturalesa i de fet: “No hi ha ningú just, ni un” (Romans 3:10). També hem vist que només girant full no es fa desaparèixer el passat; però Déu està disposat a esborrar tots els nostres pecats i salvar-nos ara, perquè “heus aquí, és ara el temps ben favorable, heus aquí, és ara el dia de la salvació” (2Corintis 6:2).

També hem considerat que *no podem guanyar-nos* la salvació, perquè és un regal, “no ve de les obres, a fi que ningú no se’n gloriï” (Efesis 2:8 i 9). Som salvats per la fe en la persona del Senyor Jesu-Crist: “Creu en el Senyor Jesu-Crist i seràs salvat, tu i la teva casa” (Fets 16:31).

“Justificats, doncs, per la fe, tenim pau amb Déu per mitjà del nostre Senyor Jesu-Crist (Romans 5:1). “I si és per gràcia ja no és per obres, sinó la gràcia ja no és gràcia” (Romans 11:6).

Si encara no gaudeixes de la salvació, Déu et diu: “El qui no hi creu, *ja ha estat condemnat*, perquè no ha

cregut en el nom de l'Unigènit Fill de Déu" (Joan 3:18). "El que desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell" (Joan 3:36). Finalment, hauràs de presentar-te davant el gran Tron Blanc, seràs trobat culpable i "llançat al llac de foc" (Apocalipsi 20:11 a 15).

Així que, "veniu ara, i passarem comptes, diu Jahveh: Si els vostres pecats són com l'escarlata, esdevindran blancs com la neu; si són vermells com la porpra, esdevindran com la llana" -del tot esborrats- (Isaïes 1:18). Què esculls: el cel o l'infern?

Escull el cel, rebent a Crist com el teu Salvador de manera personal. La Bíblia diu: "A tots els qui el reberen, els donà potestat d'esdevenir fills de Déu, als qui creuen en el seu nom: els quals no han estat engendrats de la sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó de Déu" (Joan 1:12 i 13). *Per què no el reps ara mateix?*